

[Inger Stilling Pedersen]

ført igennem. Hvis vi bruger lidt længere tid på at diskutere en forsøgsordning og en pose penge, og hvordan de skal anvendes, kunne vi måske godt komme til enighed om noget dér. Men hvis det betyder en udsættelse af lovforslaget, vil vi foreslå, at ministeren deler sit lovforslag, ikke sådan at man dropper den del af det, men at man giver sig længere tid til at behandle den.

Der er også en anden ting, vi fra Kristeligt Folkepartis side gerne vil have frem i dag, og det drejer sig om visitationen til plejehjem. Det er nemt nok at sige, at nu kan man flytte, men i mange kommuner er det utrolig svært at blive visiteret til et plejehjem. Det er i hvert fald en ting, som jeg ofte støder på, at folk føler sig meget dårlige, meget svage, de kan ikke klare sig selv, de er utrolig senile. Men de er ikke svage nok til at komme på et plejehjem. Ja, nogle får endda besked fra kommunen – et meget ubehøvet svar – om de virkelig tror, de er svage nok eller dårlige nok til at komme der, selv om den ældre virkelig føler behov for det. Så jeg mener, at vi også fremover må se meget på visitationen. Det kræver så igen, at der er plejehjem nok.

Nu kan vi blive enige om her at pålægge kommunerne dette; vi burde også kunne blive enige om at pålægge dem, at der skal være det fornødne antal plejehjem eller beskyttede boliger, så man ikke skal kunne sige: Vi kan godt se, at du har behov for at komme på plejehjem, men vi har desværre ikke pladserne, for vi har nedlagt plejehjemmene. Har man nedlagt dem, må man altså oprette dem igen. For Kristeligt Folkeparti hænger det nøje sammen med dette, at man siger: Nu er du ikke stavnsbunden, nu må du flytte. Lige så vel må man sige: Du har også ret til at få den pleje, som du har behov for nu. Det må ikke være sådan, som det er i nogle kommuner, hvor man må vente, til man bliver så dårlig og svag, at man måske ikke har ret meget ud af tilværelsen mere, hvorimod man måske kunne få nogle gode år endnu, hvis man kom hen et sted, hvor man kunne få den pleje, man havde behov for.

Så vi håber, at dette problem kan blive løst lige så godt. Vi er nu sikre på, at der er et stort flertal for, at vi får det løst, og så er det fra Kristeligt Folkepartis side underordnet, om det bygger på det ene, det andet eller det tredje forslag.

Det væsentlige, og det, der er hovedemnet i dag, er at få ophævet stavnsbåndet. Det er den helt klare melding fra Kristeligt Folkeparti.

Fjerde næstformand (Kirsten Jacobsen):

Ordføreren for forslagsstillerne vedrørende lovforslag nr. L 144 angående ændring af lov om social bistand og lov om social pension, hr. Jørn Pedersen, har ordet.

Jørn Pedersen (S):

På forslagsstillernes vegne vil jeg gerne takke for en meget positiv behandling. Jeg forstod på fru Pia Christmas-Møller, at Det Konservative Folkeparti foretrak socialministerens forslag bl.a. ud fra betragtningen om forsøgsmuligheder.

Jeg vil gerne på forslagsstillernes vegne sige, at vi med vores lovforslag ikke har afvist en forsøgsmulighed. Den vil vi da gerne drøfte under udvalgsarbejdet, og også hvilke elementer man eventuelt kan lade indgå i en sådan ordning. Problemet i den forbindelse er, at det er et udgiftsneutralt forslag, og jeg har ikke hverken i socialministerens forslag eller bemærkningerne nogetsteds set bare antydningen af nogle tal, der kunne illustrere, hvordan disse forsøg skal finansieres. Så det vil vi spørge interesseret til undervejs.

Jeg vil gerne takke for den positive modtagelse, vort lovforslag har fået af Fremskridtspartiet – og tillige af Centrum-Demokraterne naturligvis, de er jo medforslagsstillere – og også af fru Grete Schødt på Socialdemokratiets vegne.

Jeg vil gerne sige til hr. Tom Behnke om begrebet nære pårørende, hvor jeg forstod, at Fremskridtspartiet havde visse betænkeligheder, det var for afgrænset, at vi da naturligvis er villige til at se på under udvalgsbehandlingen, om det er de rigtige formuleringer, der er i forslaget. Vi er selvfølgelig villige til at diskutere, om der skal være andre formuleringer, der dækker bedre. Det kan da være meget rigtigt, som det blev fremhævet af hr. Tom Behnke, at det ikke nødvendigvis behøver at være biologisk betinget. Vor målsætning har været at sikre, at det skulle være rimelig klart, hvilke rettigheder ældre personer og deres pårørende har. Vi kunne godt være lidt bekymret for at gøre det for udvandet, så man skulle bruge for meget tid på at diskutere, om det skulle være det ene, det andet eller det tredje.